

DEL ASALTO A LOS CIELOS A ESTRELLARSE EN LOS SUELOS

Pablo Iglesias ha deixat definitivament Podemos i la política després d'haver renunciat a la vicepresidència del govern espanyol i tot just ara, amb el fracàs electoral a Madrid, malgrat que ha aconseguit que Podemos recuperi 3 escons; però la desfeta de l'esquerra que ell volia salvar ha estat completa i inapel·lable com mai.

La seva figura política ha anat declinant en els darrers anys. Creà Podemos aprofitant la força contestatària del moviment 15M per representar la veu i els interessos del poble, dels més desafavorits.

Defensor d'una ruptura amb el règim de 1978. Defensor d'una nova política sortida de les assemblees populars i contrària a la "casta" governant espanyola, acabant finalment "encastat" en el govern del PSOE, un dels integrants de la "casta". Prepotent i narcisista i àvid de poder, ha propiciat que s'anés buidant de gent el seu vaixell polític arreu de l'estat. Atacat durament i amenaçat per la dreta franquista i sense cap protagonisme decisor en el govern del que formava part; no aconseguint derogar – com va prometre –, la llei "mordaza", la llei de la reforma laboral i fer-ne una de lloguers. Partidari anys enrere de que Catalunya, com a nació, pogués decidir el seu futur, més tard es retractà a l'espera del permís de l'estat.

Què és Pablo Iglesias, un idealista, un oportunista, un boca-moll? O simplement un polític llest que ha aprofitat el desgast del règim i de l'esquerra institucional per intentar crear-ne un nou espai polític que, certament, ha demostrat no ser tant nou? Home

ambiciós i ple de contradiccions, com l'afer del xalet de Galapagar. Una veu del poble però, finalment, sense el poble.

Té solució Espanya? És possible reformar-la, democratitzar-la i donar veu i llibertat als seus pobles? Sembla que el fracàs de Pablo Iglesias constata que NO.

**MADRID ES UNA FIESTA,
LOS PERDEDORES ESTAN
TRISTES Y LOS MUERTOS
NO VOTARON.**

